

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.322/2013/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2014. év június hó 12. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

A lopás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2013. év június hó 14. napján kelt **4.B.1260/2010/146. számú ítéletét V. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.**

A vagyon elleni bűncselekményét a 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdésének a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntette kísérletének, a hivatalos személy elleni bűncselekményét a 2012. évi C. törvény 310. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak büntettének, a közlekedési bűncselekményét a 2012. évi C. törvény 234. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntettének minősíti.

A próbára bocsátást hatályon kívül helyező és a próbát megszüntető ítéleti rendelkezést mellőzi.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét V. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék 2013. július 14. napján kelt 24.B.1260/2010/146. számú ítéletében - más társai mellett - V. r. vádlott bűnösségét a Btk. 316. § (1), (4) bekezdés a) pontja szerinti bűnsegédként elkövetett lopás büntette kísérletében, a Btk. 229. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy elleni erőszak büntetében, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntetében állapította meg.

A Budapesti XVIII-XIX. Kerületi Bíróság 12.B.XVIII.611/2012/18. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást hatályon kívül helyezte, és ennek folytán lopás vétsége [Btk.316. § (1), (2) bekezdés első fordulat] miatt is a halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre és 2 év 6 hónapi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett e vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, valamint vezetői engedélyének a visszaadásig eltelt idejének a közúti járművezetéstől eltiltásba történő beszámításáról, mellyel a mellékbüntetést végrehajtottnak tekintette. Kötelezte e vádlottat a vele kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség államnak való megfizetéséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen V. r. vádlott a jogorvoslat okának és céljának megjelölése nélkül, védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. Az elsőfokú bíróság ítélete perorvoslat előterjesztése nélkül II. r., III., IV. r. vádlottakkal szemben a kihirdetéskor jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.850/2010/10. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Utóbb, 2013. december 12. napján előterjesztett II. alszámú átiratával észlelte, hogy próbára bocsátó rendelkezést hatályon kívül helyező, és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezése az ítéletnek mellőzendő, mivel a próbaidő 2013. december 3. napján eltelt. A határozatot az ezzel kapcsolatos részében indítványozta a Be. 372. § (1)

bekezdés alapján megváltoztatni, egyebekben a korábbi átiratában foglaltakat fenntartotta.

V. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a bejelentett jogorvoslatot az enyhítésre irányulóan tartotta fenn. Csatlakozva az ügyész indítványához, indítványozta a próbára bocsátást hatályon kívül helyező, és azt megszüntető rendelkezés mellőzését. Felhívta a figyelmet az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlásra, valamint arra, hogy V. r. vádlott főállású anya, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ezért emelt összegű család pótlékban részesül. Élettársa elhalálozott, így a család élete érzelmi és anyagi szempontból is törést szenvedett. Összességében közérdekű munka avagy pénzbüntetés kiszabását tartotta indokoltak. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének ennyiben történő megváltoztatását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perorvoslatát az írásbeli indokolással egyezően fenntartotta.

-----0-----

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 349. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt csak a fellebbezéssel érintett V. r. vádlott tekintetében bírálta felül. Megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, melynek során megvizsgálta és tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, melyek a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírtak. Egyebek mellett a bírósági tárgyaláson lejátszotta a helyszíni kamera felvételt tartalmazó CD-t; tisztázta az eltulajdonítani szándékolt vas és fém anyagok értékét, és meghallgatta mindazokat a személyeket, akiknek vallomása el nem mellőzhető volt.

Az elsőfokú bíróság az ekként lefolytatott eljárás eredményeként a történeti tényállást megalapozottan, a Be. 351. § (2) bekezdés a-d) pontjában írt hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapította meg, amely a másodfokú eljárásban irányadó.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ennek során felsorolta és értékelte mindazokat a bizonyítékokat, melyek V. r. vádlott tagadásával szemben a büntető jogi felelősségére vezető tények megállapítására voltak alkalmasak. A másodfokú eljárás során a védő már nem vitatta az elsőfokú bíróság által megállapítottakat, fellebbezésében nem támadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, a fellebbezését csupán az enyhítésre irányulóan tartotta fenn.

A másodfokú bíróság sem látott okot a rögzítettől gyökeresen eltérő, a vádlott felmentésére vezető tényállás megállapítására, de még annak kiegészítésére sem.

----0----

Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett V. r. vádlott bűnösségére, és cselekményeit az elsőfokú ítélet meghozatalakor helyesen minősítette az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek megfelelően. Nem hagyható ugyanakkor figyelmen kívül, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően, 2013. július 1. napján lépett hatályba a 2012. évi C. törvény, az új Btk. A Fővárosi Ítéltábla mindkét Büntető törvénykönyv 2. §-a alapján vizsgálta, hogy az elkövetés vagy az elbírálás idején hatályos törvény rendelkezéseit kell-e alkalmazni. E tekintetben irányadó a Kúria 4/2013. (X. 14.) BK véleménye. E szerint *határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik; megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.*

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az új Btk. feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezései folytán az elbíráláskor hatályos Btk. tartalmaz enyhébb szabályokat, ezért a cselekmény minősítésénél és a büntetés kiszabásánál e rendelkezések alkalmazása indokolt. A vádlott és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezését ezért találta megalapozottnak.

Az előbbiekre tekintettel V. r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét a 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntette kísérletének, a hivatalos személy elleni cselekményét a 310. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, hivatalos személy elleni erőszak büntettének, a közlekedési cselekményét pedig a 234. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntettének minősítette.

Ahogy arra pótlólagos átiratában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helyesen hivatkozott, az elsőfokú bíróság az ítéletének meghozatalakor törvényesen rendelkezett a próbára bocsátó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről és a próbára bocsátás megszüntetéséről. Idő közben a próbaidő 2013. december 3. napján eltelt, ezért a próbára bocsátás megszüntetésére már nincs törvényes lehetőség. E tekintetben a másodfokú bíróság a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2012. december 4. napján kelt és jogerős 12.B.611/2012/18. számú ítéletével lopás vétsége miatt 1 évi próbára bocsátást hatályon kívül helyező, és emiatt a lopás vétsége miatt is büntetést kiszabó ítéleti rendelkezést mellőzte.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés törvényes, arányos, annak lényeges enyhítésére nincs ok, azonban a új Btk. rendelkezéseinek alkalmazásával az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezmény mégiscsak enyhült. A Kúria 4/2013. BK véleményére tekintettel alkalmazott 2012. évi C. törvény 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján V. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata

a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön, melynek felfüggesztésére irányadó törvényhely a Btk. 85. § (1), (2) bekezdése. E vádlott őrizetben töltött idejének beszámítása a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésein alapul. A járművezetéstől eltiltás megváltozott, új törvényhelye pedig a Btk. 55-56. §§.

Az előbbi indokok alapján a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítéletet egyéb, törvényes részében a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2014. év június hó 12. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 24.B.1260/2010/146. számú ítélete az Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf322/2013/7. számú ítéletében írt változtatással V. r. vádlott tekintetében **2014. év június hó 12. napján** jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2014. év június hó 12. napján

. Nehrer Péter
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül: